

ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ταύτης δὲ οὐ. φαμέν οὖν, ὅτι ἴσως ὁ ἄνθρωπος, πρὸς ὃν ἐποιεῖτο τὴν ἐπιστολήν, περὶ τούτων τῶν δύο νεκυῶν ἦν αὐτὸν αἰτήσας εἰπεῖν τι, καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων μόνον ἐμνήσθη· οὐ γὰρ ὁ τηλικούτος φιλόσοφος ἠγνόει ταύτην. εἰσὶ δὲ ὑπὸ γῆν ἀλγύνσεις, ἐπειδὴ τὰ πάθη ἡμῶν διὰ γλυκυθυμίαν ἀνάπτεται· εἰ οὖν διὰ ἠδύνσεως τὰ πάθη, διὰ ἀλγύνσεως δῆλον ὅτι ἡ ἐκκοπή τῶν παθῶν καὶ ἐπὶ τὸ κάλλιον ἀναγωγή· κρατεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἡ Ἰπποκρατεία διάταξις ἢ λέγουσα τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων εἶναι ἰάματα.

XLVII.

Πρᾶξις σὺν θεῷ μζʹ.

p. 523a. ἄκουε δὴ, φασί, μάλα καλοῦ λόγου.

- 1 τὸ προοίμιον τοῦ μύθου πρὸς ἐπιστρεπτικὸν ποιεῖται τὸν ἀκροώμενον, ἐπειδὴ δέ, ὅταν θέλωμεν τινί τι ποτὲ εἰπεῖν, φαμέν· ἄκουε ἑταῖρε, καὶ οἶονεὶ λοιπὸν εἰς παροιμίαν ἐξῆλθεν τὸ ἄκουε τοῦτο· πάντες γὰρ αὐτῷ κέχρηται προσδιαλεγόμενοι· διὰ τοῦτο εἶπεν τό φασιν ἀντὶ τοῦ ἄκουε· οὕτως γὰρ οἱ προσδιαλεγόμενοί φασιν· ἄκουε δὴ μάλα καλοῦ λόγου. διὰ τί δὲ εἶπεν μάλα καλοῦ; φαμέν· ὅτι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ποιητικῶν μύθων· ἐκεῖνοι γὰρ μόνως καλοί εἰσιν, οὐκέτι δὲ μάλα· οὐ γὰρ καὶ τὸ φαινόμενον ἔχουσι καλόν, ἀλλὰ μόνον τὸ βᾶθος· οἱ δὲ φιλόσοφοι καὶ τὸ φαινόμενον καλὸν ἔχοντες μάλα καλοί εἰσιν· ὅτι γὰρ καὶ οἱ ποιηταὶ ὡς ἐν μύθου σχήματι τὰ περὶ θεῶν προφέρονται, δῆλον ἐντεῦθεν· λέγουσι τοὺς θεοὺς αἰὲν ἔόντας καὶ πάλιν φασὶν αὐτοὺς ἀποσπερμαίνειν καὶ μὴν ἀσύγγνωστα ταῦτά ἐστι· τὸ γὰρ ἀποσπερμαίνειν ἀκμῆς ἐστίν. ἐν γὰρ τῇ ἀκμῇ ἀποσπερμαίνομεν· τὸ δὲ ἔχον ἀκμὴν καὶ παρακμὴν ἔχει, τὸ δὲ ἔχον παρακμὴν αἰεὶ εἶναι οὐ δύναται· πῶς οὖν ἀποσπερμαίνοντες θεοὶ αἰὲν ἔόντες εἰσίν; ὥστε ἄλλα διὰ τούτων τινὰ αἰνίττονται· ἐπεὶ τοίνυν ὁ Σω-

1 mg. λύσις

3 νεκυῶν 5 νεκυων M 29 τινὰ αἰνίττονται ex αἰνίττονται τινὰ M^c